

[Aksel Larsen.]

paastaa, at den kommunistiske Presse altsaa nu var svinget fuldkommen i sin Bedømmelse af vedkommende fremmede Land. Det var dengang trods mange Henvendelser umuligt at faa en Forandring paa denne Uligelighed, og jeg udtaler derfor Haabet om, at vi i hvert Fald i Fremtiden ikke kommer ud for noget saadant.

Det er muligt, at en Lov som denne og en, skal vi kalde det frivillig Ordning som den, der længe har eksisteret, rent formelt juridisk kan siges ikke at være i Strid med Grundlovens Bestemmelser om, at Censur og lignende forebyggende Forholdsregler kan ingen Sinde mere indføres i Danmark. Imidlertid er det jo reelt saadan, at ved denne Lov og ved de Foranstaltninger, Loven henviser til, er der faktisk indført Censur her i Landet, ikke alene, som der allerede er det officielt, for Film og Teater, men nu ogsaa for Pressen.

Jeg vil for det første sige til de 5 Partier her i Salen, der ved en højtidelig Proklamation har erklæret, at de alene har Patent paa at værne Grundlovens Frihedsbestemmelser, at de skal passe paa ikke at komme for langt ud, ikke at træde disse Frihedsbestemmelser for nær. For det andet vil jeg sige, at det i hvert Fald er en Fordel for Danmark og det danske Folk, at den faktiske Censur, der er over Pressen, ikke længere kan være nogen Hemmelighed for Befolkningen, saaledes at den i hvert Fald ved, hvorfor Aviserne ser saadan ud, som de gør.

Jeg vil endelig til Slut henstille til de Myndigheder, der skal administrere henholdsvis de frivillige Overenskomster og denne Lov, at de tager et Hensyn, som det forekommer mig de hidtil ikke har taget i tilstrækkeligt Maal. Man skal lade være med gennem den Magt, man herved faar i Hænde, at forholde det danske Folk Oplysninger, som det virkelig er af Betydning for Folket at faa. Hvis man gør det, skader man Folket og Landet, og man giver Anledning til et meget farligt Rygtedesmeri. Dette kunde i mange Tilfælde undgaas, hvis man ikke optraadte saa rigoristisk, som man hidtil efter min Opfattelse er optraadt ved Administreringen af Statsministeriets Cirkulærer og de frivillige Overenskomster.

Oluf Pedersen: Det er ikke overraskende, om end beklageligt, at et Lovforslag som dette er nødvendigt, men ikke alle, der er danske af Nationalitet, optræder

jo som Danske. Vi ser nogle besynderlige Udskejelser paa Tryk. Jeg fik nylig sendt et Blad, der gav sig ud for at være national-socialistisk, som krævede Frits Clausen steriliseret. Men ogsaa fra den Side fremsættes der jo ganske taabelige Krav til Regering og Rigsdag.

Man har rejst Spørgsmaalet om en Tidsbegrænsning af Lovforslaget, men jeg maa gaa ud fra, at man sædvanligvis sætter en Tidsbegrænsning, fordi man ønsker, at en Lov skal tages op til Revision. I dette Tilfælde er det ikke i og for sig et Revisionskrav, der er Baggrund for Ønsket om Tidsbegrænsning; man vil ikke have Loven, naar de Tilstande, som har nødvendiggjort den, er forbi. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, at saa snart det er muligt, skal Loven ophæves ved kgl. Anordning, saa jeg synes ikke, at en saadan Tidsbegrænsning er nødvendig.

Jeg anbefaler Lovforslaget. Jeg tror ikke, der er noget urimeligt i, at man lovgiver imod dem, der forsøger at skade vort Land, og at dette medfører en Straf, der ikendes ved Domstolene.

Justitsministeren (Harald Petersen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Tilslutning, der i Almindelighed blev Lovforslaget til Del. Saa vidt jeg kan skønne, var der kun ganske enkelte Ting, der blev anket over, og dem skal jeg kortelig gaa ind paa.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro ønskede en Tidsbegrænsning af Loven. Dertil skal jeg bemærke, at der i og for sig allerede i Loven er en Tidsbegrænsning, idet det bestemmes, at det ved kgl. Anordning kan fastsættes, at Loven skal bortfalde, naar det skønnes, at der ikke længere er Brug for den. Jeg understreger, at det er en ekstraordinær Lov, som kun fremkommer, fordi vi i Øjeblikket befinder os i en ekstraordinær Situation, men jeg har ikke det mindste imod, hvis Ønsket fastholdes fra Ordførernes Side, at indsætte en yderligere Tidsbegrænsning og skal saa ved tredie Behandling stille Ændringsforslag i Overensstemmelse med det Ønske, der er ytret fra det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Side. Dog vil jeg gøre det paa den Maade, at det kommer til at lyde saaledes: Loven træder i Kraft straks og gælder indtil Udgangen af 1941; der kan ved kgl. Anordning træffes Bestemmelse om dens Bortfald. — Derved beholder vi det, som efter min Mening er det vigtigste, nemlig at vi har en Bestemmelse, hvorved Loven straks kan